

PORN

FREE

HILE

1/2017

VASTAUKSET, sillä kaaoksetar

8	7	1	4	3	5	2	9	6
2	9	4	7	1	6	5	8	3
3	6	5	2	8	9	1	4	7
1	2	6	3	9	7	4	5	8
4	3	9	5	2	8	7	6	1
5	8	7	1	6	4	9	3	2
9	5	8	6	7	1	3	2	4
7	4	2	8	5	3	6	1	9
6	1	3	9	4	2	8	7	5

tuli hänen
luokseen ja
repi lihat hänen
kasvoistaan ja
tartutti häneen
ruton syyhyyn
ja KIIHÄN!
Hän hylkäsi

ISÄNMAALLINEN PORNOJULKAISU
n:o 1/17. "Vaikka julkaisu minut
jälleen masensi, niin jostain käsittä-
mättömästä syystä tuntui pitkästä
aikaa hyvältä jatkaa opiskelua..."

TOIMITUS:
Konsta Kolehmainen

Sudokut, jonka jälkeen ne rakas-
telivat käyttäen apunaan irti-
hakattuja qasin ja eunukin elimiä.
Ihme tätä mätänevää mulkkua. Lo-
puksi hän huutoi mawn suustaan
keltaisella viinillä.

Porno 5/5, sudoku on jo valmis.

SISÄLLYS

- 3-4 Pääkirjoitus
- 5-6 Puhis
- 7 Hallituksen puheen vuoro
- 8 Hallituksen ~~kokous~~ kokous
- 9-10 Katsaus suomalaisen pornon historiaan
- 11-18 Pornoa
- 19-20 Musiikkituokio 67
- 21-22 Toimituksen ulkopuolelta
- 23-26 Roska

Tästä on tulossa ehdottomasti yhtä hyvä HILE kuin viimevuoden setit ja siten en jaksa alkaa refleктоimaan, miten mahtavaa on jälleen olla herra tarinankertoja, ainejärjestömme virallinen äänitorvi. Sanottakoon vaikka, että se on velvollisuus "ei ihan pahimmasta päästä". Puhuttaisiinko tällä kertaa siitä, kuinka typerää Reganilta oli käydä rajoitettu ydinsota? Eipä sen puoleen, niin minäkin olisin käynyt ja paljon muitakin toiveita olisi. Kerron vaikka siitä, kuinka voisin korvata edustuksellisen demokratiani monarkialla. Sit vois olla kuningatar, jota vois ihailla ja jonka edessä polvistua. Naisella ei ole missään tapauksessa ole sielua T: profeetat. Hyvä vaan. Siten väärinkäytänkin tässä asemaani ja tavoittelen näinkin virallisella palstalla naista, jolta sielu uupuu, joka tietää, mitä on tekemässä. Ruoska kädessä viihtyvät naiset ovat niitä oikeita naisia. (Että jos on joku vapaaehtoinen, niin soittakaa mieluusti numeroon 050-4049787.) Olen nähnyt omin silmin, että edellä kuvaamani naistyyppi ei ole mikään utopia; olen nähnyt heitä nimittäin muuan pornoelokuviissa. Lehti tuleeekin käsittelemään paikoin hyvin eksplisiittisesti pornografiaa. Toimitus on sääntöjen puitteissa sijoittanut lehteen materiaalia koskien yhdyntää sekä lukuisten fetissien ja perversioiden kirjoja; mukaan lukien omani. Puhutaan siis pornosta. Koska ihmisten mielipiteet ovat tärkeitä, toimitus kysyy: Kulutatteko itsetarkoituksellisesti pornoa? Tutkimuksen tulos: Toimitus tietää jo vastauksen. Tykkään ainakin itse pornosta niin paljon, että kirjoitan siitä ja te vähintäänkin niin paljon, että luette tätä. 2014 Euroopassa joka kymmenes klikkaus internetissä tapahtui jollakin pornosivulla. Siksi lieneekin edellisen kysymyksen sijasta hedelmällisempää tiedustella teiltä: Kuinka suuri osuus meidän patinistien klikkauksista tapahtuu pornosivuilla, mitä katselette, jne.; ois kiva tietää? Ei varmaan kukaan lue kuitenkaan pornolehtiä runkatessaan? Kun keräilen vastineita tästä(kin) kirjoituksesta seuraavaan HILE:eseen, alkää käsitelkö aihetta liian poleemisesti tai polarisoivasti. Joudutte todennäköisesti paheksumaan itseänne, sillä voin jälleen vedota tilastoihin, jotka yksiselitteisesti osoittaisivat kaksinaismoralistiset lähtökohdat tuomita pornon katselu. Jätettäkään siis hyvästit turhalle moralisoinnille. Pornon kuuluisi kiinnostaa. Se kertoo lakkaamatta ja väsymättömästi meistä. Pornografiset esitykset rakentavat niin intiimejä kuin ulkoisiakin toimintamalleja. Hollywoodissa tuotetaan vuosittain noin 400 tylsää ja tavanomaista leffaa; pornoelokuvia noin 10 000. Onko kyseessä epäsuhta? Ei suinkaan. Perversioiden ja fetissien kirjo on runsas. Te onnekkait ja onnettomat, joilla kumppani on: teidänkin suorittamat performanssit ovat mitä todennäköisimmin kuvattu nauhalle joitakin kertoja. Kenties kävitte läpi määrätyn laisen performanssin pornoelokuvan vuoksi. Yleisin videolle kuvattu tapahtuma on muuten miehen laukeaminen naisen kasvoille. Usein pornonäyttelijöiden moraali näyttäytyykin sangen joustavana ja johtaa tekoihin, joita saatamme pitää iljettävinä. Iljettävyys astuu lupaa kysymättä kotisohvillemme ja venyttää tiedostamiamme rajoja. Se opettaa jotain itsestämme intimizeettimme

kustannuksella. Porno on kaikesta huolimatta ennen kaikkea ihmisten tekemää viihdettä toisille ihmisille. Jotakuinkin kaikissa pornoelokuviissa näyttelee oikeita ihmisiä ja teot ovat oikeita pornotekoja. Pornotekojen luonne on vahvasti sidoksissa erilaisiin fantasioihin. Siten onkin järkevää puhua varsinaisten tekojen sijasta erilaisista skenaarioista. Ymmärrämmehän kuitenkin, että alitajuisesti mieltäessämme teot epätodellisiksi skenaarioiksi, mahdollistuu samalla seksuaalisten identiteettien esittäminen, joiden ilmaiseminen muutoin olisi poikkeuksellista. Parasta pornossa onkin, että se venyttää seksuaalisten identiteettien kirjoa representoiden "liki" kaikkia niistä, mukaan lukien omaasi. Olen kuullut, että joitakin tämä aukkojen porailu humanin yksilöllisyyden sädekehään häiritsee enemmän kuin esimerkiksi pornon rivo luonne. Oma ulottuvuutensa on tietysti vielä pornon ympärille kietoutuva, siveellisyysspöhinän ylittävä keskustelu pornografian tavasta loukata ihmis- ja tasa-arvoa. Onhan tietysti näin, että ihmisten tulisi olla turmeltumattomia; hieman tyhmiä, että sopisivat osaksi tätä yhteiskunnan suurta lasipyramidia. Turmeltumattomuudesta huolimatta heillä on yhteisön oikeutus perjantaipullolle. Sen sijaan pyrkimys ymmärtää perustavanlaatuisella tavalla itseään - puettuna sanoiksi "tykkään katsella pornoa" - on iljettävää joidenkin mielestä. Toteankin, vaikka teistä useimmat epäilemättä ovat samaa mieltä kanssani: Seksi ja seksuaalisuus ovat mahdollisesti kauneimpia asioita, mitä todellisuus kykenee tarjoamaan. Porno tukeeseen omilla keinoillaan tätä hienointa, "seksuaalisen olemisen" muotoa representoimalla kummallisuuksia. Ja mikä kiihottaakaan ihmismieltä enemmän kuin loputon kummallisuus? Mikä kiihottaakaan vähemmän ihmismieltä kuin loputon tylsyys? Ei kai lopulta pornografiaa itsetarkoituksellisesti ole luotu loukkaamaan ketään. Kertokaa toki jos olen väärässä, sillä silkka tyhmyys lienee vielä tätä pornografian ympärillä kelluvaa moralisointia vastenmielisempää. FREE PORN!

Ne kuuluisat viimeiset sanat

T: DAVID CARRADINE

PUHUIS

Heipä hei! Uusi kukko, uudet tuulet. Vanhan saatanan aika on väistynyt ja on aika ottaa vähintään yhtä paska tyyppi tilalle. Tai näin ainakin eräs silmälasit ja vetäytyvän hiusrajan omistava HYVÄ ystäväni on julistanut jo hetken aikaa. Omasta mielestäni kuitenkin olen kohtuullinen ihminen ja arvostan kaikkea mitä Mikko teki eläimien hyväksi. Kivasti on vuosi starttaillut, meillä on uudistunut hallitus uudistuneella rakenteella ja kaikilla tuntuu olevan tekemisen meininki mukana. Hallitus on toiminut kaikilta sektoreiltaan hyvin ja tuntuu että tästä vuodesta tulee erinomainen. Kaikki hallituksessahan ovat ilmeisesti saaneet mieleisensä tehtävän tälle vuodelle ja sillä hyvä!

TOTUUKSIA

"PATINAN KEHITYKSEN OPTIMOIMISVAIHE ON NYT SIIS OHITETTU JA OLEMME SIIRTYMÄSSÄ SORRON, PAKKOVALLAN JA SOTIMISEN AIKAKAUTEEN. NIITÄ KEINOJA TULISI KÄYTTÄÄ SYSTEEMIN, PORVARISTON JA ELINKEINO-ELÄMÄN VASTAISESSA TOIMINNASSA"

"ASEISTARIISUNTA-TOIMINNASTA JA SEN TEHOSTA EN OLE LAIVAKAAN VARMA. PÄÄTTÄJILLÄ ON AINA ARMÉIJAT PUOLELLAAN"

Pikös Patina ole tunnetusti ollut Tampereen yliopiston ja ehkä koko Suomen valtion älykkäimmistä ihmisistä koostuva organisaatio. Näin ollen on sen hallituksenkin oltava Suomen älyllistä ylimystöä. Puheenjohtajisto, joka välillä havaitaan Kulma-Alessa, tietenkin on tässä asetelmassa kuin marenki kakun päällä.

Mistä sitten pidän Patinassa? No ensinnäkin siitä, kuinka aina olemme valmiita hyväksymään toisemme sellaisina kuin olemme. Siitä, kuinka aina pidämme toisistamme huolta. Siitä, kuinka olemme valmiita avaamaan suumme, jos koemme sen tarpeelliseksi. Siitä, kuinka kuuntelemme toinen toistamme ja olemme kuin yhtä suurta perhettä. Patina on mahtava ainejärjestö ja sitä kautta olen saanut itselleni roppakaupalla lisää tärkeitä ihmisiä, joita ilman en haluaisi elää.

Kai tässä pitäisi sitten puhua lehden aiheestakin ja mennä synkempiin sfääreihin. Jynkkyhän se taisi tällä kertaa olla? Siis mikä jynkky? No porno, eli jynkky, eli pornografia, eli poke, eli nalliliberaattoristimulantti. Päätoimittaja pyyteli jonkinlaista syväluotausta ja muitakin kuin vain omia kokemuksia, mutta pidän siitä, kun saan puhua itsestäni, mitäköhän siitä näin puheenjohtajana osaisi sanoa, kun itse en ole tutustunut aiheeseen koskaan, paitsi ehkä lapsena, kun olin komea, laiha(laihempi) ja utelias. Ensimmäiset kokemukset taisivat olla tietenkkin, kun poikain kanssa käytiin katsomassa lyhyitä videoita Jallun nettisivuilta, sitten tietenkkin eMule-vertaisverkosta impparoidut suomipornopätkät Rakel Liekin sävyttäminä. 7-vuotiaalle pojalle rva. Liekki oli mielenkiintoinen kokemus, sillä en ollut sitä ennen ajatellut, että nänninkin voi lävistää. "Ihan kuin korvan! Onpa metkaa!", totesi pieni Henrik innoissaan. Kotikaupungissani Hämeenlinnassa kuvattu "Metsikön munahaukat" jäi myös lujaa nuoren pojan mieleen. Nähtyäni mitä Rakel Liekki teki miehen ja jäätelön kanssa Aulangon huvimajoissa ja näköalatasanteilla, ei nuoren miehen kesäretket Aulangolle olleet enää samanlaisia. Kai se oli se hetki, kun aikuistuin. 7-vuotiaana. Nyt en puhu enää pornosta. Alkaa puistattaa sellainen törkeä ihmiskehon häpäisy. Ihminen kuin asetetaan uhriksi himon ja hekuman alttarille ja annetaan eläimellisten aistien viedä kaiken sen, mikä meistä tekee ihmisiä. Sellaista se kai vain on. Nyt kevyempiin aiheisiin.

Ehkä joskus puheenjohtajat ovat puhuneet ensimmäisessä puhiksessaan tulevaisuudesta. Itse en puhu, sillä sitä ei ole. Kulttuurimme rappio ja ympäristömme tuhoutuminen sekä punavihreiden individualismi ja itsekkyyys ovat ajamassa kulttuuriamme siihen allikkoon mihin Spengler sen jo 100 vuotta sitten kirosi. Se siitä.

Henrik Järvinen
puheenjohtaja, kylän vanhin, panssarijäbä ja juliste vailla seinää
Ps. Hyvin meillä tulee menemään. Pidetään leuka pystyssä ja toisistamme huolta! Patina on hieno järjestö ja rakastan teitä kaikkia suuresti.

HALLITUKSEN PUHEENVUORO: HOL-terveiset

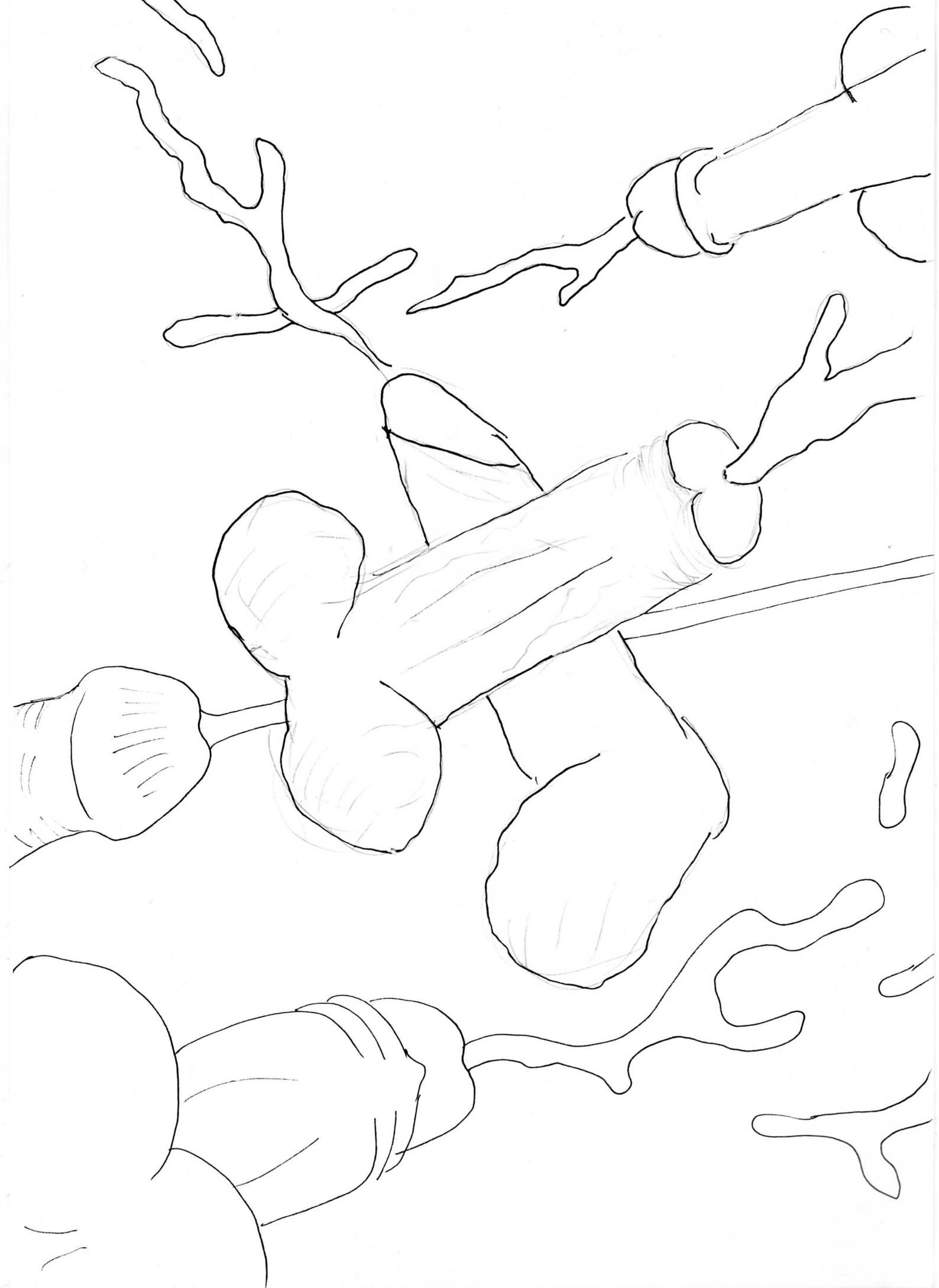
Kuten me kaikki erotiikot hyvin tiedämme, Tampere on valtakunnallisen Historian Opiskelijain Liiton puheenjohtajakaupunki tänä vuonna 2017. Patinan ollessa kaupungin ainoa historian opiskelijoiden ainejärjestö, oli myös puheenjohtajuus, sihteeriys ja sisäministeriys sitä myöten meidän heiniämme. Hallituksessa on myös edustus lähes jokaisesta Suomen hissan ainejärjestöstä parin jättäydyttyä hallituksen ulkopuolelle henkiseen oppositioon.

Historian Opiskelijain Liitto, tuttavallisemmin Holli, Holkeri, Holari, Holguin tai Holi, on alamme opiskelijoiden etuja ajava ja toivottavasti myös alan opiskelijoita eri kaupunkien välillä yhdistävä kattojärjestö. Näkyvimpiä tapahtumia ovat seminaarit ja ensi talvesta lähtien toivottavasti myös yhteinen risteily, jonka avulla noustaisiin monien muiden valtakunnallisten opiskelijajärjestöjen kanssa samaan kastiin. Tai no, riippuen historian alasta ja tutkimustyylistä, samaan luokkaan.

Holin seminaarit ovat tänä vuonna keväällä Joensuussa ja syksyllä Varsinaisen Suomen no-go zonessa Turkkuses. Niiden yhteydessä julkaistaan Holin lehteä, joka sai nimikilpailussa nimen Holkki. Voittaneen nimiehdotuksen antoi monen patinistin märkien päivä- ja yöunien kohde eli bodarijäbä. Turun semman teema on vielä auki, mutta Joensuussa juhlistetaan satavuotiasta Suomea toisen maailmansodan johdatttelemana. Sitseillä on (tätä julkaisua lukiessasi "oli") teemana suuret suomalaiset, josta päästäänkin aasinsillan johdatttelemana Tom of Finlandiin eli toisessa maailmansodassa isänmaata puolustaneeseen Touko Laaksoseen. Uskoisin allekirjoittaneen odottavan tuoretta elokuvaa ja mahdollista parhaan vieraskielisen Oscarin ehdokasta yhtä innokkaasti kuin Manowarjäbä.

Ystävällisin terveisin

Liikuntavastaava Arttu Huoviala

HENRI TUOHIMAA

Pieni katsaus siihen, mitä suomalaisen pornon historialla on kerrottavana.

Lähes poikkeuksetta ihmiset ovat nähneet pornoa, tietävät mitä porno on, ja omaavat jonkinlaisen mielipiteen sitä kohtaan. Valtavasta suosiosta huolimatta pornografiaa on tutkittu niin maailmalla, kuin Suomessakin hyvin vähän, eikä esimerkiksi suomalaisen pornon historiaa ole juurikaan tutkittu. Vaikkakin internet on mahdollistanut pornon entistä helpomman saatavuuden, alkoi pornoa jo 1970-luvulla löytyä käytännössä todella helposti. Harvoin täytyi uteliaan nuoren matkata lähintä lehtiroskista pidemmälle.

Suomalaisten pornolehtien suosio oli suurimmillaan Suomessa 1970- ja 1980-luvuilla, joille ajoitetaan myös seksuaalisuuden vapautumisen aika. Tuona aikana levikki saattoi olla suurimmillaan yksittäisillä numeroilla jopa 200 000 lehteä. Suomessa julkaistiin ja levitettiin ainakin seuraavia lehtiä: Junnu, Sammy, Ratto, Jallu, Seksi, Urkki, Onni, Kalle ja 96. Seksuaalisia vähemmistöjä tutkittaessa pornolehdet ovatkin oiva lähtökohta. Pornossa rikottiin ja luotiin normaalia ja sopivaa seksuaalisuutta aikana, jolloin "kunnialliset" julkaisut eivät paljoakaan käsitelleet seksuaalisuutta, saati sitten seksuaalisia vähemmistöjä.

Tutkielmani "Seksuaalisten poikkeavuuksien kuvaus suomalaisissa pornolehdissä 1970- ja 1980-luvuilla" tarkastelee sitä, millä tavoin heteronormatiivisesta seksistä poikkeavia seksuaalisuuden muotoja on esitelty suomalaisen pornografian kulta-aikana. Seksuaalisilla poikkeavuuksilla käsiteltynä aikakautena on tarkoitettu kaikkia normaalista heteroseksuaalisuudesta poikkeavia seksuaalisuuden muotoja, kuten homoseksuaalisuutta, sadomasokismia, halua lapseen tai eläimeen, fetisismejä, kuin myös nekrofiliaa. Tutkimusaihe kartoittaa muun muassa miten seksuaalinen halu lapsia ja eläimiä kohtaan on vuosien saatossa piiloutunut marginaaliin, kuinka biseksuaalisen ja yltiökiimaisen naisen ihannetta on luotu, sekä millä tavoin miesten homoseksuaalisuus on erotettu normaalista.

Pornolehtien kulta-aikana miesten homoseksuaalisuus oli selkeästi se seksuaalisuuden muoto, joka eriteltiin normaalista. Vaikkakin pornolehdet pitivät kaikkeen seksuaalisuuteen hyväksyvän sävyn, eroteltiin miesten homoseksuaalisuus joko irrallisiin homomiehillä suunnattuihin numeroihin, tai lehtien sivuilla erillisiin osioihin, jotka kantoivat esimerkiksi nimiä "poikkeavien posti" tai "kielletty normaaleilta". Naisten välinen seksi sen sijaan täytti kiihoke-materiaalit ja se oli pornolehtien kuvauksessa jo tuolloin lähes pakollinen normi. Vaikkakin pornolehtien kuvat

olivat nykypäivän valtavirtapornoon nähden hyvinkin varovaisia, oli lehdissä tarinoita esimerkiksi inestistä, nekrofiliaista ja seksistä eläinten kanssa. Nämä seksuaalisuuden muodot kuitenkin keskittyivät lesbo- ja biseksuaalisten naisten lailla heteromiehille suunnattuihin osioihin. Vain miesten homoseksuaalisuus oli asia, jonka ei ajateltu kiinnostavan ja kiihottavan "normaalia" heteroyleisöä.

Mahdollisesti kiinnostavia faktoja:

- 1980-luvun alussa Urkki-lehdessä esiteltiin 12-vuotiaan pornotähden kuvia. 15- ja 16- vuotiaat mallit olivat varsin yleisiä.
- Kalle-lehden kysymyspalstalla nimimerkkiä Ori-fan ihmetyttää, että häntä miehenä kiihottaa nimenomaan orihevokset. Itsessään halu eläimeen sen sijaan ei kummastuta Ori-fania, eikä myöskään lehden toimitusta.
- Suomalaisissa pornolehdissä kuvat keskittyivät pääasiassa naisen sukupuolielimiin, Ruotsissa sen sijaan pornolehtien sivuilla oli ryhmäseksi-, lapsiporno-, ja eläinseksikuvia.
- Käytännössä kaiken pornon eli epäsiiveellisten julkaisujen tuotanto ja levitys olivat laitonta vuodesta 1927 vuoteen 1998 asti. Lain kumoamisen jälkeen laittomaksi jäivät eläin- ja väkivaltapornon tuotanto ja levitys, sekä lapsipornon tuotanto, levitys ja hallussapito.

Lukemista:

Kalha, Harri (toim.), *Pornoakatemia!* Eetos: Turku, 2007.

Kangasvuo, Jenny, *Suomalainen biseksuaalisuus: käsitteen ja kokemuksen kulttuuriset ehdot.* Juvenes print: Tampere, 2014.

Lahtinen, Anne, *Taistelu siiveydestä, Porno 1960- ja 1970-lukujen taitteen siiveellisyysskysymyksenä.* Historian pro gradu-tutkielma, Tampereen yliopisto, 2012.

Paasonen, Susanna, *Pornosta,* Eetos: Turku, 2015.

Saarenmaa, Laura, *Intiimin äänet, Julkisuuskulttuurin muutos suomalaisissa ajanvietelehdissä 1961-1975.* Tampere university press: Tampere, 2010.

JO YK:N
PERUSKIRJAN
MUKAISESTI: IHMISSILLÄ

Isot laskut, tyhjät taskut

Käytin viimeisetkin rahani
elokuvaan, jossa Mikko Alatalo
ajeli Mercedeselläään pitkin
Hämeenkatua ja pokasi
Muijan Fat Lady:n eteen
rakennetulta parkkipaikalta.
Lopulta Mikko harrasti
kiihkeää heteroseksistä
autonsa etupenkin kiittävil-
lä nahkaistuvilla. Seksikohtaus
päätti ottoon, jossa Mikko ejakuloi
keskellä rattia olevan Mercedes-logon
päälle ja vie autonsa siistittäväksi Tampereen
kalleimpaan autopesulaan. Elokuvan jälkeen
menin kotiin, pesin hampaat ja kävin nukkumaan.
Heräsin aamuyöllä painajaisviiheen ja luvlin saaneeni lapsen.
Hah, ~~surrealistisesta~~ varsinainen uni. Sehän olisi kuin parodia jostain
surrealistisesta elokuvasta. Eihän minulla ole varaa ostaa kondomeja ja
edes varaa pokata naista, sillä viimeistään tuodessani naisen
kotini selviäisi, ettei minulla ole varaa ostaa todellisen painajaisen.
Saisinpä jostain jostain lantia, jotta voisin mennä taas katselemaan kunnan
jynkkyä ilman noisia riskitekijöitä...

Lopputulos liiankin tuttu: 2-3=

Madame K. neuroo ikävien lop-
putulosten varalle tehokkaan tempun.

Ota kumina sukkanauha (reisidukkanauha tai
sukkanauhaliivi ovat yhtä hyviä). Sido se tiukasti
kumppanisi peniksen tyreen (erittäin tiukasti)
Tällöin mies jaksaa lukeamatta PITKÄÄN ja
sukkanauhan pää kutittaa ihanasti klitoris-
tasi ja... lukeat uudestaan ja uude-
staan. Halpaa lystiä.

AHH! IHII! VOI KIITOS
MADAME K.

"eurot loppuvat"

Sanoin
~~se~~ kerran
Kela:ssa. Sanoi,
ettei muka intoa
enempää kuin opintotuki.
Minä siihen, että vaikene il-
jettävä noita. Sitten se sanoi,
että okei ja me panttiin sen ruo-
katunnilla. Sitten se kysyi aivan
kylästä: "tiedätkö miks teen duunia
oikea painajainen. Ja niin... Ruusuksen uni oli kin-
kiduttaa ja raistata. Se sanoi: "voidakseni
lolla. Seuraavana päivänä kävin lääkäriillä
itseni ja en ilmeisesti
Nyt verrat sitten fyrttyä...

The punks ain't punk
but they have the
right clothes. Opinions
don't matter if you
know how to pose...

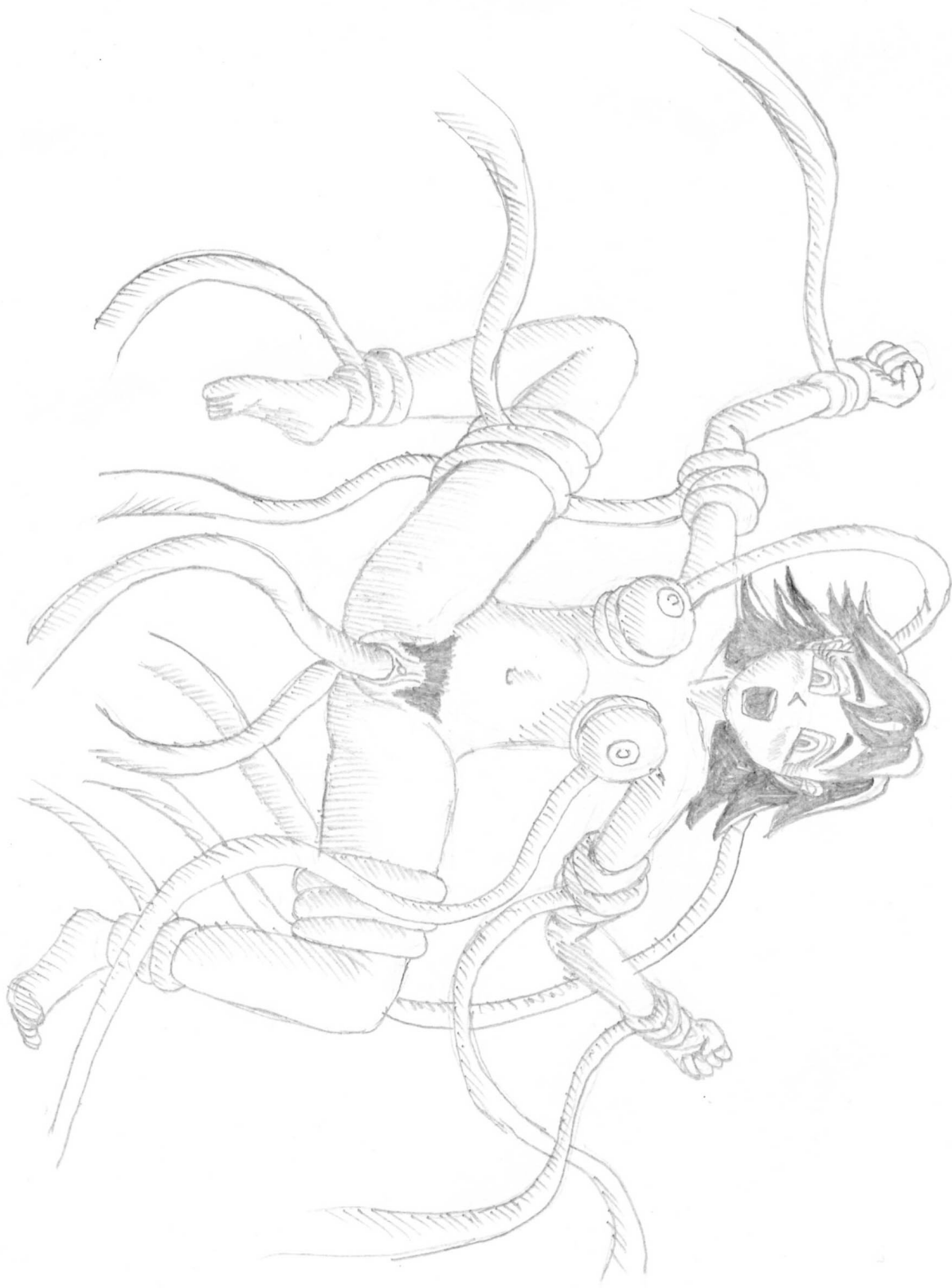
Joka ei rakasta pornoa
viiniä ja laulua, pysyy
tyhjänä koko elämänsä
ajan
- Martti Luther -

Piirtäessäni yllä sijaitsevaa
kuvaa torstaina klo 3 yöllä, juo-
lahti mieleeni ajatus, että naiset
ovat parhaimmillaan
naistenlehdissä ja
varsinkin HLE:essä.
Uuh, Aah, Ooh;
lisää, kovaa, vi-
haa; kyse on
vain nartinnosta,
sillä olen mukana
tässä vilpittömästi
täysin vapaaehtois-
ti.

Puhdas, viaton, tietämätön,
muttei tietämätön, viaton tai
puhdas. Kukaan ei turvandu
väkivaltaan, mikään ei oikeuta
väkivaltaan. En ole väkivaltai-
nen, mutta tunnen silti väkival-
lan. Omistan ja nautin siitä omal-
la kustannuksella.

Jotenkin niin se taisi mennä, että alussa oli maa. Ja maasta syntyi nainen. Ja nainen oli hyvä. Mutta hyvä pakotti esiin pahan. Ja niin syntyi Saatana. Ja Saatana loi miehen. Ja mies sanoi naiselle: Huora! "Nyt kun saan vapaasti toteuttaa seksuaalisuuttani, en ole kenenkään huora, vaan kaiken sen yllä."

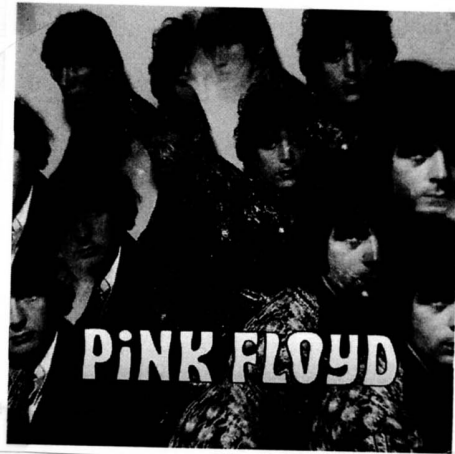
JA KONSTAN

MUSIIKKI-
TUOKIO
67

HILE:en toimitus katsoi aiheelliseksi kertoa jotain olennaista ajasta ennen kovaa pornoa. Palautamme mieliinne vuoden 1967, jolloin tehtiin aika hyvää musiikkia aika paljon yhden vuoden aikana. Siitä tulee kuluneeksi jo 50 vuotta ja lienee pakollista myöntää, että musiikki on pornoa ajattomampaa dataa. Toimitus pohti pitkään, tulisiko meidän kasvattaa tietoisuuttanne hieman vähemmän huomiota saaneista bändeistä. Teimme kompromissin. Nostamme esille levyjä 50 vuoden takaa, jotka itseoikeutetusti ansaitsevat tulla kuunnelluiksi.

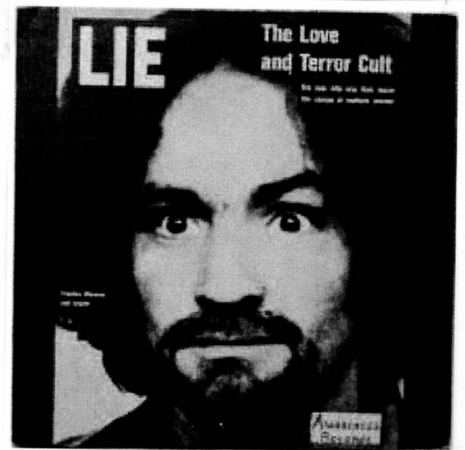
Pink Floyd - The Pipers at the Gates of Down

Kaksi universaalia ja absoluuttista totuutta hallitsee maailmaa - se, että Pink Floyd on mailman paras yhtye ja se, että The piper at the gates of dawn on paras vuonna 1967 julkaistu albumi. Kyseessä on Pink Floydin esikoisalbumi, jota pidetään psykedeelisen rockin yhtenä tärkeimpänä levytyksenä edelleen 50 vuotta julkaisunsa jälkeenkin. Albumin tyyli eroaa huomattavasti yhtyeen myöhemmistä julkaisuihin ja se on ainoa levy, jonka pääasiallisena lauluntekijänä toimi Syd Barrett. Perustajajäsen joutui hyvin pian jättämään yhtyeen jo esikoislevyn julkaisun jälkeen muun muassa päihteidenkäytön aiheuttamien ongelmien takia, mutta ehti kuitenkin jättää jälkeensä levyllisen verran hyvin kokeilevia, psykedeelisiä ja jopa punkahtavia kappaleita. Kyllä kelpaa aamu toisensa perään soitella vain huilua tämän happoilun tahtiin oli sitten missä tahansa, kenen kanssa tahansa tai missä kuosissa tahansa. Toimitus suosittelee, että jos yleissivistyksessä on jostain syystä tämän levyn mentävä aukko (lainsäädäntö määrittelee tämän tietoisesti tehtynä rikokseksi), niin kannattaa välittömästi siirtyä suoraan lähtöruutujen kautta kulkematta esimerkiksi Youtubeen ja kuunnella mikä tahansa kappale tältä levyltä.

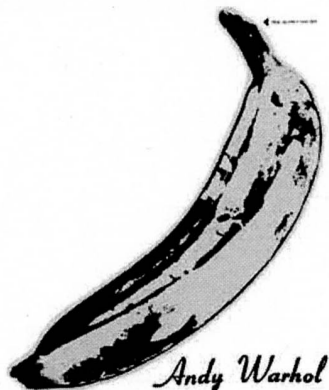
Charles Manson

Charles Mansonin vuonna 67 nauhoitetusta albumista Lie: The Love and Terror Cult ei tullut kaupallista menestystä. Musiikillisesti se voisi olla kenen tahansa aikansa pinnalla olleen elämästä laulavan henkilön "mies ja kitara" -yhdistelmä. Vertaisin saundeiltaan Bob Dylaniin, lyriikoissa on kuitenkin luonnetta. Todellisuudessa Manson ei olisi koskaan halunnut levyä julkaistavan, koska hän lienee tiedostanut keskinkertaisuutensa muusikkona.

The Velvet Underground - The Velvet Underground & Nico

Kyseessä on USA:laisen bändin esikoislevy; myyntimenestystä tästä Andy Warholin tuottamasta "Banaanilevystä" ei tullut, eikä kriitikoitakaan erityinen "hämyiseksi" ja "turmeltuneeksi" kuvattu atmosfääri tyydyttänyt. Alkuperäisen levypainoksen koko oli vain 30 000 kappaletta; että jos satut omistamaan alkuperäisen painoksen, olet rikkaampi kuin luuletkaan. Yhtä kaikki Lou Reed yhdessä John Calen kanssa tuli luoneeksi erään rock-historian virstanpylväistä ja levy on kestänyt aikaa keskimääräistä rock-levyä melkolailla paremmin. Levyn teemat: heroiini, BDSM, seksuaalinen epävarmuus, ja utuinen unelmointi. Edustaa siis kaikkea sitä rappiota, mitä nykypäivänä eksistentiaalisissa kriiseissään kieriskelevät yliopisto-opiskelijatkin. Lou Reed oli ujo pullamössö-poika, jonka rinnalle hankittiin itsevarma saksalainen soolourallakin varsin kiinnostavaa musiikkia luonut naisartisti Nico, joka täydensi poikkeuksellisen matalalla hyvin soivalla äänellään keskinkertaisesti laulavaa Reedia. Lisähuomiona mainittakoon levyllä laulaneen Nicon tehneen samana vuonna Chelsea Girl nimisen albumin, joka on erittäin kuunneltava.

The Deviants - Ptooff!

Ei nimi levyä pilaa ellei levy nimeä. The Deviantsin yllättäen vuonna 1967 julkaistu albumi Ptooooff! on yksi omia suosikkilevyjäni tuolta vuodelta. Menneisyyden alkuhämarissä törmäsin tähän internetissä juuri tuon nimensä takia, ja muistaakseni Mick Farrenin organisoiman bändin meno oli jo tuolloin juuri sitä, mitä oltiin hakemassa. Eli kunnon Pink Floyd -höysteistä huuruilua, tosin levyn suureksi eduksi on mainittava laajahko vaihtelu koko albumin ajan. Välillä ollaan Beatles, välillä taas Dead Moon autotallissa ja seuraavat soinnut on varastettu kelteiltä ennen transitiota Stooges-sekoiluun. Eli me likes, vahva suositus tälle albumille ja toki tässä yhteydessä on mainittava myös bändin jäsenten muita kytköksiä, joita ovat esimerkiksi MC5 ja HAWKWIND.

The West Coast Pop Art Experimental Band - Part One

Jo tämä levy todistaa sen, että hipit ammentavat elämänilonsa kaaosmaisesta ja synkästä materiaalista. Kyseessä on Los Angelesissa vaikuttaneen yhtyeen toinen levy. Psykedeelistä tunnelmaa korostaa toisinaan epätavalliset tahtilajit ja melodisten osuuksien päälle kirjoitetut "rap"-lyriikat, jolle kontrastina toimii ajankuvalleen tavallisemmat folk-rock-melodiat (, joskin höystettyinä huuruksilla lyriikoilla). Kyseisen albumin mainitaan innoittaneen psykefanien lisäksi garage rockareita. Levy sisältää myös jokusen kiinnostavan 60-luvun alkupuolelta peräisin olevan cover biisin - joita noh... - joiden tykittelyn takaa hädin tuskin havaitsee alkuperäisten kappaleiden melodiat. Toimitus suosittelee erityisesti Bob Markleyn ja Ron Morganin sävellystä "1906", A-puolen toista biisiä, myös levyn toista sinkkua.

JATKOA LUVASSA
2/2017

Velvet Acid Christ (USA), Die Kur (GB), King Satan (Tre)

Kävipä eräänä päivänä (18.2.2017) niin, että suureen kotimaahamme saapui eräs musiikillinen esitys tarjolle. Kun kuulin että Velvet Acid Christ tulisi keikalle Tampereelle (kiitos Oskari informaatiosta), niin olihan sitä pakko mennä katsomaan. Jos ei muuta syytä niin ainakin siksi että voi sanoa käyneensä VAC:n keikalla Jack The Roosterissa. Sinne matka kävi kera toverien kuuntelemaan korkeakulttuuria (termistä voidaan neuvotella) hyvässä seurassa. Koska meillä kaikilla kenties ehkä Pohjois-korealaisia lukuun ottamatta on käytössä internet ja sen erinäiset hakukoneet, voitte tehdä itse taustatutkimuksenne ja vaikka googlata tässä artikkelissa käsitellyt yhtyeet. Siirrytään sitten lämppärien käsittelyyn ja keikkapaikan fiilistelyyn.

Kuten edellä mainittiin, tämä tapahtuma sijaitsi Jack The Roosterissa, joka ainakin tietääkseni on profiloitunut enemminkin rock-musiikkia soittavana paikkana, kuin illan esiintyjien (no Die Kur oli aikas metallista) jotka edustavat aikas vahvasti electro-industrialia, (jos joku nyt tulee nillittämään tästäkin määritelmästä, keksi nyt hyvä ihminen jotain parempaa tekemistä) niin tietty hauska kontrasti syntyi keikkatarjonnan ja hengen- ja ruumiin ravitsemusliikkeessä ennen keikkaan toistetun musiikin välillä. Ehkä "industrialeinta" nauhalta (huomaa ironia) tullut oli Rammsteinin Engel, minkä synamelodia on kyllä erinomainen. Kun siirrytään itse yhtyeiden käsittelyyn, niin painotan, että kyseessä on 100 % subjektiivinen, kirjoittajan omaan musiikkimakuun perustuva arvio, joten jos joku nyt taas pahoittaa mieltänsä niin se on hänen ihan ikioman mielipahansa. Ekana lämppärinä oli paikallinen King Satan, joka överillä, kieli poskella riehuvalla esiintymisellä ja kaikella mahdollisella ja mahdottomalla teki ainakin kirjoittajasta yhtyeen fanin. Olin jo kuullut yhtyeestä aikaisemmin, kun Heretic Underground-levyliikkeessä siitä olin myyjältä kuullut. Hassussa hatussa ja jonkin sortin corpse paintissa laulaja lavalla heilui ja kosketinsoittajattaren hiuksista tehty töyhtö tai jokin muu töyhdon kaltainen hiuslaite heilui myös. Keikalle arvosanaksi 666/5

Seuraavana vuorossa oli Brittiläinen Die Kur, joka edusti edelläkin esiintuotua metallimpaa suuntausta. Sellaista menevää metallia soittivat, mutta melkein joka biisin alussa oli sellainen miellyttävä, Vangeliksen mieleen tuova avaruussyntikka-intro. Thereminiäkin soittivat, joten tällaisesta kokeilevasta asenteesta aina plussaa. Pääsispä joskus Kraftwerkin keikalle, ihan näin sivuhuomautuksena. Päädyin sitten ostamaan yhtyeen levyn, Slaves of the Empire on pirun kova kappale. Arvosanaksi neljä manifestoa viidestä. Illan pääesiintyjä Velvet Acid Christ sitten aloitti joskus puolen yön jälkeen, ja puuroutui sellaiseksi mössöksi päässäni, että niiden tiettyjen "VAC-biisien" ulkopuolella ei oikein mitään jäänytmuistiin. En kyllä ole mikään sen tason "VAC-fani", että osaisin jokaisen levyn tiedot ulkoa... Hassua kyllä, eniten jäi päähän biiseissä käytetyt, eri elokuvista

napatut samplet. Oli Fight Club sekä Fear and Loathing in Las Vegas, jos esimerkkiä etsitään. Ja, onhan Fun with Drugs aina yhtä hyvä kappale. 2.5/5 ihan jees..
Ihan jees tapahtuma.

SISÄMINISTERIN KULMAPÖYTÄ

Sukuvika on se kun suksi ei luista

Veikko Lavi lauloi aikoinaan itsensä suomalaisten sydämiin. Lavin laulu sopii mitä luistavimmin tämänkertaisen kolumnin aiheeksi. Lavin laulussa ikiaikainen härmäläisperinne välittyy sukupolvelta toiselle -edes kansanperinnelajimme, hiihto, ei ota onnistuakseen, jos geenit ovat solmussa. Näin Lahden mm-kisojen alla menneisyys lyö yhä huonot voiteet suksien pohjiin ja nostaa pinnalle hetken, jolloin Suomen hiihdon suksut luistivat jopa alta - kohtalokkain töppäyksin.

Lahti helmikuussa 2001. Suomalaisten hiihtäjien kisat sujuivat mitä mainioimmin. Kasassa oli yhteensä kolme kultaista, seitsemän hopeista ja kolme pronssista mitalia. Sitten kärähti. Menestyksen mitalisateen saaviksi paljastui myöhemmin kielletty aine, hemihesi. Yhteensä kuudelta hiihtäjällä latu sulii alta. Lahdesta tuli kansallinen häpeä, kollektiivinen trauma, joka yhä nousee kansalliseen keskusteluun päivänä, jolloin suomalaisen hiihdon pilvilinna romahti ylitreenaamisen ja -suorittamisen ristipaineen seurauksena.

Menestyminen on tietysti aina hienoa. Lisäksi menestyksen myötä urheilija voi kohota lentoon - tai tulla siltä nykäsellä alas. Lahden mm-karkelot olivat tuollainen nykäisy, joka sai todella koomiset mittasuhteet hiihtoliiton lääkarilaukun päädyttyä väärälle Shell-huoltoasemalle. Mm-kisojen jälkipyykki paisui kertaheitolla kuin Myllylän treenikerrat Tervanevan suolla.

Edesmenneelle Mika Myllylälle, kuten varmasti monelle muulle, Lahden doping-käry paitsi iski vasten kasvoja, myös aiheutti kansallisen trauman. Myllylä kirjoitti aiheestaan jopa testamentin Suomen kansalle, jossa hän purki ja eritteli hiihdolle antamiaan fyysisiä ja henkisiä

tunteitaan. Minne menit hiihto? moni kysyi varmasti Myllylän lisäksi.

Urheilussa kilpaillaan paitsi itseään myös toisia vastaan. Menestyksen janoaminen voi kuitenkin johtaa syrjähyppyihin. Lahden kisat tuskin olivat ainoaa laatuaan dopingin historiassa. Kuitenkin juuri vuoden 2001 hiihdon doping-käryt saivat poikkeuksellisen suuren huomion, jota yhä jaksetaan muistaa, vaikka doping-tapaukset nousevat silloin tällöin ihmisten huulille.

Suomalaisille hiihto on mielletty olevan kansallisen ylpeyden ja jopa itsekurin aihe, laji, jossa maamme menee tukkaputkella monta selänmittaa muita maita edellä - tai häviää 50 km:n hiihdon sekunnin sadasosalla. Kuitenkin on kunnia-asia kilpailla rehdisti toisia kilpaveljiä ja -sisaria vastaan. Urheilija edustaa kisoissa paitsi omaa itseään myös maatansa. Siksi ei ole samantekevää, mitä juomia ja jauheita urheilija käyttää palautuspiirtelönään, vaikka menestys onkin uusiutuva luonnonvara. Pelissä on lisäksi maan hiihtomaine, joka Suomen tapauksessa on perinteisesti ollut hohtavan valkoinen kuin vastasatanut, neitseellinen lumihuntu.

Hiihtourheilu yhdistää suomalaisia kuin jääkiekon hopeajoukkueen tappiollinen finaalin menestys. Hiihdon parissa on juhlistettu mutta myös itketty, käsitelty tunteita ja huhkittu hiki hatussa. Hyvällä syyllä voikin sanoa, että hiihto on enemmän kuin pelkät suksut ja sauvat. Se on osa kansallista identiteettiä kuten sauna tai eukonkannistelu.

Suomalaiset juhlivat kohta taas yhdessä hiihtäjiemme menestystä Lahdessa - toivottavasti tällä kertaa ilman turhia spekulatioita joukkodopingista. Lavin mukaan tarvitaan rautaiset hermot ja ruista ranteeseen. Sitä on suomalainen talviurheilu parhaimmillaan.

En tarkalleen olen. Tai joskus pidin siitä kirjaa. Lopulta tajusin sen olevan järjetöntä. Siirryn Pornhub sivustolle ja kirjaan itseni sisään parhaimpien maksuttomien pornoelokuvien valtaväylälle.

-Olisipa joku kiva tyttö, jota katsella, niin...

-Olethan aina ollut poikkeuksetta jollain tapaa ujo ja huomaat jo ennen lähestyvää runkkaussessiota peilaavasi näitä epävarmuuden tunteitani vallitsevaan pornotodellisuuteen.

Tällaisia ajatuksia on haastavaa kadottaa päästään tyystin. Siirryn valitsemaan elokuvia heijastaakseni ne olohuoneen sohvapöydän takana sijaitsevalle tv ruudulle. En välitä, vaikka sälekaihtimet ovat auki. Yhdentekevää. Ei samalla tavalla yhdentekevää kuin yläkerrassa asuvan vanhemman naisihmisen kello, joka lyö kahden, vaikka oma kelloni näyttää jo 4. Vetäisi kellonsa, sillä tämä kilkutus on sillä rasittavalla tavalla yhdentekevää.

-Hetkinen, ujoudestani minä vain; tässä minä annan mahdollisuuden muille seurata sitä hetkeä päivästä?

-Sisäpihani vastapuolella, kolmas ikkuna oikealta. Siellä asuu vanha herra, jolle hetki koittaa, kun hän kastelee kerran kahdessa päivässä ikkunalaudallansa olevat viherkasvinsa muiden nähden. Vilkuilee sieltä veikeästi pienoispuutarhastaan.

-On siitä ylpeäkin, luulisin. Kaikki muut kukkasensa lukuun ottamatta orkideaa, joka tulee kastella juoksevan veden alla, hän kastelee muiden nähden. Siinä on takulla jotain todella intiimiä; purppuraa loistavassa orkideassa. Ei seksuaalisella, mutta jollain muulla perustavanlaatuisella tasolla orkidea merkityksellistää hänen elämänsä. Antaa suuntaa ja tarkoitusta.

-Eihän tässä; ennakoluulottomasti jaan oman intiimin hetkeni pornoelokuvan äärellä.

-Sellainen minä olen, ennakoluulottomuutta ja vaarantunnetta sielu pullollaan.

-Totta, antaa nyt taloyhtiön sisäpihan kolmannessa- tai ylemmissä kerroksissa asuvien tuijotella tekemisiäsi.

-Toisaalta rikkovathan vanhan herran lisäksi muutkin omia intiimin rajoja, eikö totta? Pääsithän kerran seuraamaan, mitä tapahtui vastapäätä toisen kerroksen ikkunasta oikealla sijaitsevassa makuukammiossa.

-Muistan hyvin sen tapauksen, valaistus oli tuolloin heikko, mutta näin, mitä viininpunaisen kokolattiamaton ja sitten tietysti huoneessa sijaitsevalla valtaisalla sängyllä tapahtui. Siellä oli nainen alasti... Toisen naisen kanssa. Ja voi sentään.

-Naisista toinen kiinnitti reisilleen tekopeniksen, siitä ei ole epäilystäkään. Se ei ollut miehen penis. Tämän jälkeen näin toisen nuolevan sitä ja...

-He harrastivat seksiä.

-On tullut aika antaa taloyhtiön yhteisölle takaisin jotain.

-Katsomalla kovaa pornoa.

-Minkälainen elokuva tänään mieltäsi kiihottaa. "Mieti, mieti, mieti". Nalle Puh tapasi sanoa niin.

-Minun jos kenen se tulisi tietää. Nalle Puh ainakin tunsivat omat heikot kohtansa. Hunaja.

Selailen alas sivua satojen elokuvien juostessa edessäni. Hiiren rullaa klikkaamalla saa avattua elokuvan toiseen välilehteen. Elokuvan voi ensin pika kelata. Vasta sitten tehdään päätöksiä. -Tänään emme hätiköi. Mitä eteesi avautuuukaan? -Huhhuh, nainen, luonnollisesti. Ei miehiä. Vanhaa kunnon. Katsellaampas tarkemmin.

-Laita se latautumaan toiseen välilehteen! Internet-yhteys on hidastellut viime aikoina, ethän halua, että elokuva keskeytyy juuri kun vähiten sitä toivot?

-En suinkaan. Kyllä, mieltäni hallitseva pornokuningatar mustassa ihonmyötäisessä asussasi. Onneksi olet kaukaa viisas kuten minä.

-Ja nyt kun on hetki, mitä näetkään?

-Mitä kauneimman naisvartalon tyköistuvassa asussa. Vaikka en näekään jokaista kohtaa vielä, arvioisin vartalon melko sopusuhtaiseksi, luonnolliseksi sikäli, kun se pornografian kontekstissa on mahdollista todeta näin olevan.

-Taidat tavata harvoin tuon näköisiä ihmisiä kaduilla, pubeissa, työpaikalla...

-En, ei, nyt ei ole tämän ajatusketjun vuoro. Sen sijaan näen, juuri nyt kohtuullisen pitkät ruskeat - ei semmoiset maantien harmaanruskeat, selvästi värjäämättömät - hiukset. Hieman erikoiset kasvopiirteet. Selvästi erottuvat poskipäät. Isot silmät kaukana toisistaan.

-Olethan lukenut, että miehiä viehättää keskimääräistä enemmän "suurisilmäiset" naiset, joiden silmät sijaitsevat kaukana toisistaan.

-Olenhan minä moisesta lukenut, miten muuten tietäisitkään asiasta.

-Esineellistetään koko nainen nyt kun päästiin vauhtiin. Näet jo vaatteiden alle.

-Kyllä, kyllä. Ja näen edelleen sopusuhtaa; hyvät rinnat sopivalla etäisyydellä toisistaan. Ei häiritseviä lävistyksiä tai mauttomia tribaali-tatuointeja. Älykäskin varmaan, jos tästä nyt mitään johtopäätöksiä voi tehdä. Nainen ei ole lihava, vaikken erotakkaan kylkiluita selvästi. Miksi edes yritän löytää kylkiluita?

-Laske katseesi navan alle.

-Niin teen ja voi hyvät hyssykät sentään. Vartalon kokonaismittaan nähden sopivanpituiset jalat.

Nainen laskeutuu toisen vähemmän viehättävän naisen syliin ja he suutelevat. Kyllä, siitä ei ole epäilystäkään. Huulipuna sotkee molempien kasvot.

-Tämä on selvästi ainakin viisivuotta vanha elokuva, kenties jostain 2000-luvun alkupuolelta.

-Älä anna sen haitata. Katso nyt, toinen naisista, tähtiainesta hankin, kurottaa kättään tämän toisen haaroväliä.

-Kurkota nyt omaasikinsenkin perverssi sika.

-Ei järin imarteleva nimitys minulle, mutta lähinnä sen minä nyt teen. Aion unohtaa hetkeksi pornon rivouden ja iljettävyydet. Oman iljettävyyden. Olla välittämättä mistään, etenkin normaalista minästä, joka ajattelee moisia kysymyksiä. Vai ajatteleeko?

-Onko sitä minää olemassa enää?

"Your dinner is served, madame: Roast beef, mashed potatoes, Wine and one little nymphomaniac BITCH!"

-Paskat välitän.

Elokuvassa toinen naisista on laskeutunut jo polvilleen toisen haaroväliin. Siirrän tietokoneen hiirtä ja katson, missä vaiheessa filmi etenee. Puoliväliä ei ole vielä saavutettu. Se ei haittaa. Kaikki tapahtuu hitaasti ja sensuellisesti; kuitenkin huomiota herättävän perverssillä otteella.

-Ne tietävät kaiken, ne todella tietävät. Minä näen, että ne tietävät. Miten ne pitävät toisistaan kiinni, eivät jätä epäilykselle pienintäkään mahdollisuutta.

-Mitä odotit, nainen elokuvassa on nähnyt varmasti 10 000 pillua ja varmasti muutaman mulkun päälle.

-Ei en halua ajatella juuri nyt tuota, noh minkäs teet, ajatellaan sitten hetki sitä.

-Ajatuksena tämä ei juuri nyt ole järin kiihottava. Pakko haudata kaikenlaisia ajatuksia ja sen totisesti teen. Isovaarin traaginen kuolema, alkoholisti isä, joka hakkasi äitiä, elämä koettelee minkä kerkeää. Teini-iän sekoilut. Vitun elämä värittää tätä hetkeä. Helveti.

-Harrastat tätä kelailua joka saatanan päivä. Sille on aikansa, ihan sama milloin, muttei juuri nyt. Koska edes on oikea aika? Aika tehdä ylipäänsä mitä?

-Entä jos olisi joku läheinen, vaikka kaunis ja älykäs nainen, jolle kertoisin kaikkea ja tekisi sen kanssa kauniita asioita.

-Ei siis lapsia.

-Ei lapsia. Mutta mistä tällainen nainen nyt? Elokuvat lyövät joskus kovilla. Väittävät ettei näissä ole mitään sisältöä.

-Lyön takaisin näet elokuva lähenee loppuaan.

Ja niin minäkin. Näin. Paperirulla, jooh, pala siitä ja sitten vessaan siistiytymään.

-Onneksi en sulkenut selainta.

-Toki vilkaisen vielä; vaikka sitten tulevia kertoja varten sen kauniimman taiteilijanimen.

-Erinomainen huomio, ajatus luistaa, en ole tulossa hulluksi. Elosteleva minä elää sittenkin.

Ja nimi oli Alana. Alana tietää kaiken. Alana on nähnyt kaiken. Otan taskustani tupakan ja kävelen parvekkeelle hymyilemään kaikille naapureille.

-Näittekö, vedin vittu käteen! Mitäs te pellet teette? Oletteko saaneet aikaan mitään viime aikoina? Olen nähnyt Alanan. Heitän tupakan parvekkeelta ja kävelen sisään. Siistiydyn ja lähdän kävelylle. Teen sitä toisinaan.

-Minne nyt, keskustaanko?

-Vaikka sinne ihmisvilinään. Tarkkailemaan heistä joka ikistä.

-Kenties löydät sieltä Alanaa muistuttavan naisen, kenties ja viet hänet jonnekin.

-Jos nyt kävisi niin, että. Minne sellaiset naiset yleensä edes viedään: kotiin, kahville, elokuviin, naimisiin?

-Aivan helvetin monta vaihtoehtoa valitse joku, ehkei naimisiin, kahvilassa ei voi naida ja on pakko puhua, elokuvissa voin pitää kädestä kiinni. Ensin istuudutte penkeille ja elokuvan ollessa puolivälissä tarraan tätä naista kädestä ujosti; aivan kuin

vahingossa, mutta ei kuitenkaan vahingossa. Ei vahingossa edes naisen mielestä. On oltava päämäärä.

-Voit viedä hänet ehkä drinkille; rentouttaa tunnelmaa. Kenties tarjoat, jos on rahaa. Juttelet kuin normaalit ihmiset. Hyvällä tuurilla keskustassa on paikka, jossa soi livemusiikkia taustalla, vaikka jazzia. Se on tyylikästä ja kyllähän näitä paikkoja on.

-Pitää olla näin suuressa kaupungissa. Pitää olla vaihtoehtoja, joista valita.

-Ja kuinka ollakaan tapasit kaikista vaihtoehtoista Alanan, kävitte kahvilla, katselitte molemmille yhdentekevää elokuvaa, jonka aikana sipaisit ujosti hänen kättään Alanan tarttuessa siihen varmalla, epäsovivuutta tihkuvalla tavalla. Piti siitä kiinni ja laittoi sen jonnekin. Kävitte drinkillä, nautitte molemmat hieman kiusallisesta, joskin hyvällä tavoin miellyttävästä tunnelmasta ja lopulta veit hänet kotiisi.

-Kotona minä riisin Alanan, kuten se toinen nainen Alanan.

-Tiesit kuinka riisua Alana?

-Totta kai minä tiedän ja tiesin minä jo senkin mitä löydän vaatteiden alta. Jotain ainutlaatuista ja perverssillä tavalla kaunista.

-Ei ihmiset ole kauniita, pelkkä mielikuva.

-Tämä pitää paikkansa, mutta onhan rinnallani sentään Alana, mahdollisesti kaunein koskaan pornoelokuvassa tapaamani nainen.

-Alana tietää mitä tehdä. Hän tietää, mitä haluat tehdä.

-Minä myönnän, kyllä hän tiesi paljon. Hän osasi kuiskata korvaani oikealla hetkellä oikeat sanat jättäen samalla jäljen huulipunaa korvakäytävääni, niskaani, rintakehäni, jne...

-Vain Alanan mielikuva oli rajana. Tämä mielikuva poikkesi kuitenkin elokuvasta. Alana laittoi minut tekemään kaikenlaisia. Näytti itsensä millimetrien etäisyydeltä minulle.

-Näin sen kaiken ja hän pakotti tekemään kaikkea, koskemaan kaikkea. Minä koskin. Hän piti ääniä. Minä olin lähes hiljaa.

-Haluatko nähdä hänet useammin, haluatteko käydä sen lävitse useammin?

-Haluan yhä nähdä hänet tekemässä kaiken sen, mistä olen aina haaveillut mukaan lukien sen, mistä en uskonut tai tiennyt edes haaveilevani.

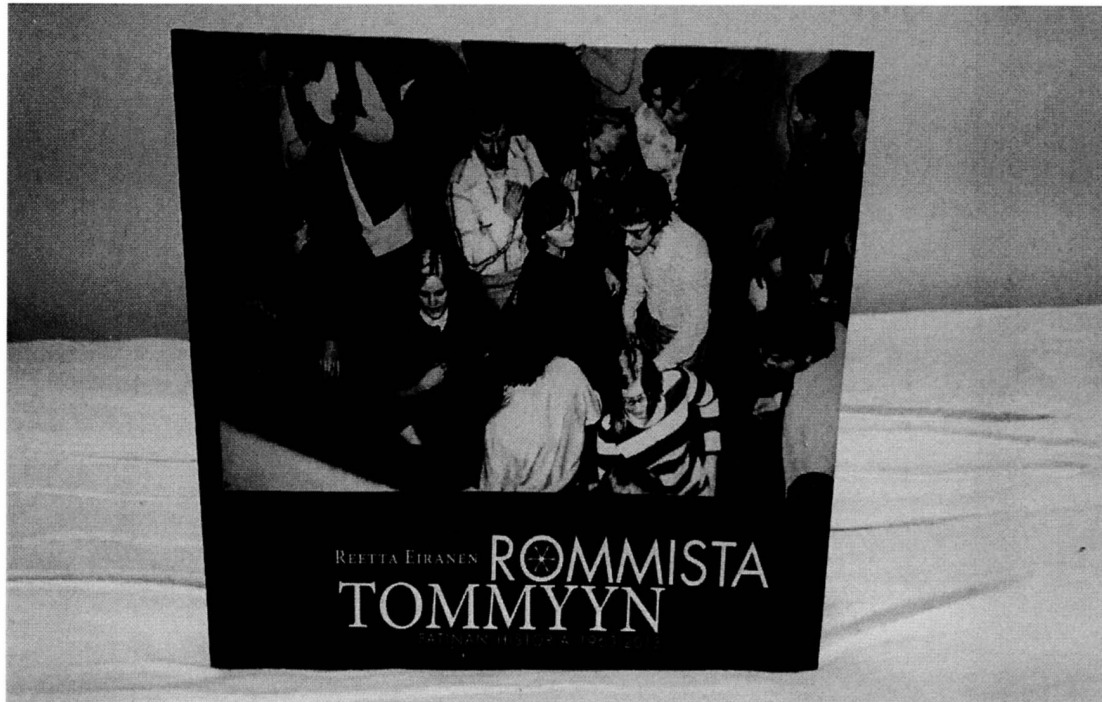
-Se ei ole todellisuutta. Haluan nähdä hänet siinä elokuvassa.

-Siinä tapauksessa voinet avata kaihtimet, onhan jo aamu, keitä hieman kahvia ja katso Alanaa suoraan silmiin. Näet kuinka hän katsoo kiiman vallitessa toista ihmistä; toivottavasti toista naista. Siitähän sinä olet aina nauttinut. Mausteena jotain sävyyttävää, ehkä jotain vaarallista.

-Tiedän itse varsin hyvin, mitä haluan; luultavasti samaan tapaan kuin vanha rouva yläkerrassani. Hän tietää, että kellon ollessa 10, se on oikeasti 12.

THE END, KILE VALMIS AJASSA 15.25

Mainoksia, mainoksia...

ROMMISTA TOMMYYN, PATINAN HISTORIA 1963-2013, REETTA EIRANEN 2013 Oletko koskaan ajatellut miksi patina järjestää Tommyt joka vuosi. Oletko koskaan pohtinut mikä on patinan poliittinen historia ja miten päädyimme puolueettomuuteen. Oletko koskaan kuullut M.A. Tikan lausuntoa "Haalarit, so. potkuhousut sopii teekkarille, muttei sivistyneelle humanistille". Tämän ja paljon enemmän voit saada selville ostamalla itsellesi patinan 50v historiikin hintaan 25 euroa.

Ostohalukkaat laittakaa
ikola.lauri.h@student.uta.fi

viestiä

osoitteeseen

Näin eräänä yönä videon,
jossa vanhempi herrasmies
tyydytti itseään imurilla. Ajat-
telin, että ällöä; kuka vittu
tekee tätä ja videoi kaiken...
lalea jäi kuitenkin kytemään ja
myöhemmin illalla kaivoin oman
imurini esiin. Putken pää näytti
paskaiselta ja laitoinkin infekti-
oiden välttämiseksi ~~putken~~
hetkeksi likoon ämpäriin kloritti-
liuokseen. Tämän jälkeen huhte-
lin putken huolellisesti juoksevan
veden alla ja valitsin seuraksi
parit hyvät videot. Kaikki su-
joi hyvin kunnes nostin putken
strategiselta vyöhykkeeltä ja
havaitsin kloriitin vaikutukset
ihollani. Kosteusvoidetta piti
käyttää ainakin seuraavat kaksi
viikkoa.